

[Aksel Larsen.]

stillende, men det forsvinder simpelthen fuldstændigt, hvis man vedtager ændringsforslaget i betænkningen, og derfor må vi stemme imod dette. Hvis man skulle forkaste vore ændringsforslag og dermed gå over til afstemning om ændringsforslagene i betænkningen, anbefaler jeg vore underændringsforslag til vedtagelse for dog at få lidt mere mening ind i tingene.

Må jeg slutte med at sige, at det turde være øjensynligt for enhver, at vi herhjemme er inde i en meget farlig økonomisk udvikling; priserne eller det, man med et andet ord kalder omkostningsniveauet, er i bestandig stigning. Jeg råder ikke i øjeblikket over præcist materiale, der anskueliggør, hvordan det forholder sig med prisniveauet i Danmark i forhold til prisniveauet i lande, Danmark kan sammenlignes med, eller som Danmarks eksporterhverv skal konkurrere med. Jeg er imidlertid alvorligt bange for, at vort prisniveau er ved at komme altfor højt op, og at dette kan blive yderst skadeligt for hele Danmarks økonomi og få yderligere alvorlige følger for vor valuta. Jeg er godt klar over, at denne stigning i prisniveauet ikke er begyndt i går eller for en måned eller for et år siden; jeg ved, at den er begyndt, dengang vi ulykkeligvis fik Bordings første kornlov under krigen med omtrent en fordobling af kornpriserne herhjemme. Jeg synes imidlertid, at enhver må kunne se, at det er ved at være i den 12. time, hvis vi skal gribe ind og se at få standset denne uheldsvangre bevægelse opad.

Jeg er aldeles ikke enig med nationalbankdirektøren i, hvad han har sagt, og i de konklusioner, han drager; men noget af det, han har sagt, er efter min opfattelse rigtigt. Hvis man lader syv være lige — og det gør man jo, hvis man nøjes med at give lovforslagene den affattelse, der er foreslået i betænkningen — så skrider udviklingen videre frem i inflatorisk retning, så kan det få de alvorligste følger for dansk økonomi, så får regeringen noget at spekulere over med hensyn til valutaen, og så er der, hvis vi ikke får ført en anden politik end den, der er ført hidtil, uhyggelig fare for, at befolkningen vil blive præsenteret for lignende foranstaltninger eller måske værre

foranstaltninger end dem, den blev præsenteret for for to år siden.

Jeg synes, at ikke blot regeringen, men også de øvrige partier her i salen burde tænke på dette og benytte den tid, der endnu er, til at gøre noget alvorligt ved spørgsmålet om indseende med priser og avancer, og det kan man ikke gøre ved at vedtage ændringsforslaget i betænkningen; det kan man heller ikke gøre ved at følge venstre og de konservative i at lade alt dette ligge og i stedet for ændre vareforsyningsloven. Men man kan ganske vist gøre et betydeligt, værdifuldt stykke arbejde ved at gennemføre et pris- og avancestop efter de retningslinier, jeg her har forsøgt at redegøre for.

Anker Lau: Ja, nu er tiden jo gået, og man har vel lov at sige, at den har læget visse sår; så må man vel også kunne sende det lovforslag om indseende med priser, som blev fremsat her den 17. april, en venlig afskedshilsen uden at blive misforstået. Det var jo et panikforslag, og det blev også behandlet derefter. Jeg tror da heller ikke, der er nogen, hverken her i salen, ude i befolkningen eller i administrationen, der virkelig for alvor beklager dets bortfald. Man føler det kun på den høje regerings vegne pinligt, at den overhovedet kunne fremsætte et sådant forslag, især på baggrund af den advarsel, som indeholdtes i det memorandum, som monopoltilsynet allerede længe før havde overleveret til et andet udvalg, et memorandum, som også er blevet omtalt her i dag. Jeg vil gerne sige til den ærede ordfører for socialdemokratiet, at vor stilling til de bemærkninger, der findes i dette memorandum vedrørende forlængelsen af monopollovens § 24, vil fremgå af det, jeg iøvrigt har at sige, og af det, som det ærede medlem hr. Thor kil Kristensen havde at sige om den sag.

Udvalget vedrørende det foreliggende lovforslag om indseende med priser har klart og stærkt — og jeg kan sige: uden at det har mødt alvorlige indvendinger — slået en streg over det hele og har derved befriet os for en tilstand som den, jeg skildrede ved første behandling, og som har fået en endnu kraftigere omtale i den radikale mindretalsbetænkning. Også det ændrings-